

Anonimizirana različica

Prevod

C-720/19 – 1

Zadeva C-720/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

30. september 2019

Predložitveno sodišče:

Verwaltungsgericht Düsseldorf (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

24. september 2019

Tožeča stranka:

GR

Tožena stranka:

Stadt Duisburg

SKLEP

V upravnem sporu

GR, [...] (ni prevedeno)

tožeča stranka,

[...] (ni prevedeno)

proti

Stadt Duisburg, [...] (ni prevedeno)

tožena stranka,

z a r a d i zakonodaje o tujcih (dovoljenje za prebivanje na podlagi člena 4(5) AufenthG)
v obravnavani zadevi: sklep o prekinitvi postopka in predložitvi
Sodišču Evropske unije

je sedmi senat Verwaltungsgericht Düsseldorf (upravno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija)
24. septembra 2019

[...] (ni prevedeno)

s k l e n i l:

Postopek se prekine.

V skladu s členom 267 PDEU se Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje predložita naslednji vprašanji:

- 1. Ali lahko družinski član turškega delavca, katerega pravice nastanejo na podlagi družinske vezi s tem delavcem v skladu s členom 7(1) Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80, slednje izgubi, če sprejme državljanstvo države članice gostiteljice, ob tem pa izgubi dosedanje državljanstvo?**
- 2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti pritrdilno: ali se lahko družinski član turškega delavca v opisanem položaju še naprej sklicuje na pravice iz člena 7 Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80, ker je s tem, ko je ponovno sprejel prejšnje državljanstvo, izgubil državljanstvo države članice gostiteljice?**

I.

Tožeča stranka, ki je rojena 1. januarja 1954, je turška državljanica. 25. julija 1970 je vstopila na ozemlje Zvezne republike Nemčije in se pridružila svojemu možu, ki je bil kot turški delavec zaposlen pri podjetju Bergbau AG Niederrhein, ter je živela z njim v družinski življenjski skupnosti, dokler ni 20. avgusta 1998 umrl. Po marcu leta 1990 se je mož samozaposlil.

Dovoljenje za začasno prebivanje, ki ji je bilo zaradi združitve družine prvič izdano 28. januarja 1971, je bilo vsakič podaljšano, 15. oktobra 1996 pa ji je bilo izdano dovoljenje za stalno prebivanje.

Tožeča stranka je bila 2. februarja 2001 sprejeta v nemško državljanstvo, 15. februarja 2001 pa je predložila listino o odpustu iz turškega državljanstva. Z učinkom od 20. julija 2001 je prostovoljno spet sprejela turško državljanstvo in s tem po zakonu izgubila nemško državljanstvo. Več let ni vedela, da je izgubila nemško državljanstvo, kar je bilo ugotovljeno z dokončno odločbo tožene stranke z dne 8. novembra 2010.

Tožena stranka je 22. februarja 2011 tožeči stranki na zahtevo izdala dovoljenje za prebivanje na podlagi člena 38 AufenthG (zakon o prebivanju, poklicni dejavnosti in vključevanju tujcev na zveznem ozemlju) (za nekdanje nemške državljanje), z veljavnostjo do 21. februarja 2013, ki je bilo vsakič podaljšano.

Tožeča stranka je v dopisu odvetnika z dne 3. februarja 2017 zahtevala, naj se ji izda dovoljenje za stalno prebivanje na podlagi člena 4(5) AufenthG, podredno, z veljavnostjo petih let. V obrazložitev je navedla, da je zaradi skupnega življenja z možem pridobila pravice iz člena 7, prva alineja, Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80. Po njenem mnenju slednje tudi niso prenehale veljati, ko je bila 2. februarja 2001 sprejeta v državljanstvo. V zvezi s tem se je sklicevala na utemeljitve Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (bavarsko vrhovno upravno sodišče, Nemčija) v sklepu z dne 28. julija 2014 – 19 C 13.2517. Trdi, da je v skladu s pridružitvenimi določbami pravice, ki se nanašajo na člen 7 Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80, mogoče izgubiti samo iz dveh razlogov: če se za stalno zapusti ozemlje države članice in v primeru prenehanja veljave zaradi izгона. V tem primeru ni podano nič od navedenega.

Tožena stranka je v dopisu z dne 27. marca 2017 navedla, da pravice na podlagi Pridružitvenega sporazuma EGS/Turčija ob sprejemu v nemško državljanstvo prenehajo veljati, v obrazložitev pa se je sklicevala na sodbo Verwaltungsgericht Freiburg (upravno sodišče v Freiburgu, Nemčija) z dne 19. januarja 2010 – 3 K 2399/08. Ne glede na to pa naj bi tožena stranka preverila pogoje za izdajo dovoljenja za naselitev na podlagi člena 9 AufenthG.

Tožeča stranka je v dopisu z dne 3. aprila 2017 trdila, da je sodba VG Freiburg (upravno sodišče v Freiburgu) v primerjavi s sodno prakso, ki jo je navedla, zastarela, in prosila, naj se izda odločba, zoper katero so dovoljena pravna sredstva. V naslednjem dopisu z dne 13. aprila je umaknila zahtevek za izdajo dovoljenja za naselitev.

Tožena stranka je po zaslišanju s sporno odločbo z dne 29. avgusta 2017 zavrnila zahtevek tožeče stranke za izdajo dovoljenja za prebivanje na podlagi člena 4(5) AufenthG. Na vprašanje, ali so tožeči stranki zaradi dolgoletne družinske življenjske skupnosti z možem, ki je umrl leta 1998, kot družinskemu članu turškega delavca nastale pravice iz člena 7 Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80, po njenem mnenju ni bilo treba odgovoriti. Ker je 2. februarja 2001 sprejela nemško državljanstvo, se ta določba zanjo ne uporablja več. Meni, da je treba upoštevati cilj te določbe, ki je namenjena vključevanju družinskih članov turških delavcev v državo članico. Ta cilj pa je bil po njenem mnenju s sprejemom v državljanstvo dosežen v največjem možnem obsegu.

Sklep [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80 naj bi za tožečo stranko spet začel veljati šele od 20. julija 2001, ko je ponovno sprejela turško državljanstvo. Vendar od tega datuma na podlagi te določbe niso več nastale nobene pravice.

Tožeča stranka je 4. novembra 2017 vložila tožbo, s katero vztraja pri svojem zahtevku. [...] (ni prevedeno)

Tožeča stranka predlaga, naj se:

odpravi odločbo z dne 29. avgusta 2017 in toženi stranki naloži, naj ji izda dovoljenje za stalno prebivanje na podlagi člena 4(5) AufenthG.

Tožena stranka predlaga, naj se:

zavrne tožbo,

v utemeljitev pa se sklicuje na obrazložitev izpodbijane odločbe. Na podlagi prevladujoče sodne prakse izhaja iz tega, da pravice iz člena 7 Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80 ne začnejo spet veljati, če se ponovno pridobi turško državljanstvo.

II.

Postopek se prekine. Na podlagi člena 267 PDEU je treba Sodišču Evropske unije (Sodišče) v predhodno odločanje predložiti vprašanji, navedeni v izreku sklepa. Ti vprašanji se nanašata na razlago Sklepa Pridružitvenega sveta št. 1/80 z dne 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve. Ker gre za razlago prava Unije, je za to pristojno Sodišče.

1. Pravna presoja zahtevka, ki ga uveljavlja tožeča stranka, naj se zavrnilna odločba tožene stranke z dne 29. avgusta 2017 odpravi in toženi stranki naloži, naj ji na podlagi člena 4(5) AufenthG izda dovoljenje za prebivanje, temelji na sedanjem stanju sodnega postopka.

Na podlagi sedanjega stanja sodnega postopka sta upoštevni pravni okvir spora ti določbi nacionalnega prava:

Člen 4 AufenthG

[...]

5. Tujec, ki ima pravico do prebivanja v skladu s Pridružitvenim sporazumom EGS/Turčija, je dolžan dokazati obstoj pravice do prebivanja z dovoljenjem za prebivanje, razen če ima dovoljenje za naselitev ali dovoljenje za stalno prebivanje v Evropski uniji. Dovoljenje za prebivanje se izda na zahtevo.

Člen 43 VwVfG NRW

[...]

2. Upravni akt ostane veljaven, dokler in če ni umaknjen, preklican, drugače odpravljen ali brezpredmeten zaradi poteka časa ali iz kateregakoli drugega razloga.

Vprašnji za predhodno odločanje sta pomembni za odločitev v zadevi in jih mora Sodišče Evropske unije razjasniti.

(a) Za pravno presojo zahtevka, ki ga uveljavlja tožeča stranka, je odločilno, kako sprejem tožeče stranke v nemško državljanstvo 2. februarja 2001 vpliva na njene pravice do prebivanja, ki jih je pridobila do takrat. Po opravljeni obravnavi je dejstvo, da je tožeča stranka do tega dne pridobila pravici do zaposlitve in prebivanja na podlagi člena 7(1), druga alineja, Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80. Sicer je imela dovoljenje za stalno prebivanje.

(aa) V skladu z nacionalnim pravom je posledica sprejema v nemško državljanstvo, da so prenehala veljati dovoljenja za prebivanje, ki so ji bila izdana z upravno odločbo (upravni akt). Podlaga za ta učinek je na podlagi enotne sodne prakse

[...] (ni prevedeno)

člen 43, zadnja alternativa v odstavku 2, VwVfG NRW (oziroma njegove ustreznice v deželnem pravu drugih zveznih dežel in v zveznem pravu). Šteje se, da zaradi sprejema v državljanstvo dovoljenje za prebivanje izgubi svoj urejevalni učinek in preneha veljati, s čimer je upravni akt rešen „na drug način“. Predmet, ki ga ureja zakonodaja o tujcih, zaradi sprejema v državljanstvo ne obstaja več, ker zadevna oseba ni več tujka in zato ne potrebuje dovoljenja za prebivanje. Dovoljenje za prebivanje, ki je postalo odvečno na ta način, tudi ne more spet začeti veljati.

(bb) Prvo vprašanje za predhodno odločanje se nanaša na to, ali lahko podoben učinek sprejema v državljanstvo,

pa naj bo to ugasnitev, prenehanje ali neveljavnost,

nastopi tudi za pravice do prebivanja iz člena 7(1) Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80, pridobljene po zakonu.

V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije obstoj pravic iz člena 7 Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80 ni odvisen od ohranitve pogojev za pridobitev teh pravic

(sodbi z dne 16. marca 2000, C-329/97, Ergat, točke od 42 do 44, in z dne 7. julija 2005, C-373/03, Aydinli, točka 25).

Poleg tega lahko družinski člani spet izgubijo te pravice samo še pod dvema pogojema:

če zapustijo ozemlje države članice gostiteljice za daljše obdobje brez upravičenih razlogov ali če zaradi svojega osebnega vedenja pomenijo dejansko, resno in sedanjo nevarnost za javni red, javno varnost ali javno zdravje v smislu člena 14 Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80

(sodbe Sodišča Evropske unije z dne 22. decembra 2010, C-303/08, Bozkurt, točka 42; z dne 16. februarja 2006, C-502/04, Torun, točka 25; z dne 11. novembra 2004, C-467/02, Cetinkaya, točka 36, in z dne 7. julija 2005, C-373/03, Aydinli, točka 27).

Navedena razloga za izgubo sta tudi edina

(sodbi Sodišča Evropske unije z dne 22. decembra 2010, C-303/08, Bozkurt, točka 43, in z dne 18. decembra 2008, C-337/07, Altun, točka 63).

Ni sporno, da ta pogoja pri tožeči stranki nista izpolnjena.

Poleg tega je Sodišče tudi presodilo, da ni treba, da je upravičeni družinski član turškega delavca turški državljan

(sodba Sodišča Evropske unije z dne 19. julija 2012, C-451/11, [...] (ni prevedeno) (točka 65 in izrek)),

in se njegov pravni položaj tudi ne spremeni, če prvotni upravičenec poleg turškega državljanstva pridobi tudi državljanstvo države članice gostiteljice

(sodba Sodišča Evropske unije z dne 29. marca 2012, C-7/10 in C-9/10 [...] (ni prevedeno), točka 41 (Kahveci in Inan)).

Vprašanje za predhodno odločanje je v nacionalni sodni praksi sporno:

Verwaltungsgericht Freiburg (upravno sodišče v Freiburgu) je s sodbo z dne 19. januarja 2010 – 3 K 2399/08 – [...] (ni prevedeno) odločilo, da so pravice iz člena 7 Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80 zaradi sprejema v državljanstvo ugasnile. Odločilni razlog za to je bil, da sta tako nastanek kot tudi ohranitev teh pravic mogoča samo pod pogojem, da je zadevna oseba tujka. Upravičenec naj, ko je sprejet v državljanstvo, ne bi potreboval niti pravice do zaposlitve niti pravice do prebivanja, ki izhajata iz pridružitvenega prava. Cilj pravic na podlagi pridružitvenega prava, to je izboljšanje zaposlitvenega položaja turških delavcev na eni in vključevanje njihovih družinskih članov v državo članico na drugi strani, naj bi bil s sprejemom v državljanstvo dosežen.

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (bavarsko vrhovno upravno sodišče) je s sklepom z dne 28. julija 2014 – 19 C 13.2517 – [...] (ni prevedeno), nasprotno, zavzelo stališče, da je veliko argumentov za to, da ima turški državljan pravico na podlagi pridružitvenega prava tudi še, če je bil začasno nemški državljan. Sodišče naj bi namreč v sodbi z dne 29. marca 2012 (glej zgoraj) opozorilo, da je tudi člen 7 Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80 del sistema postopnega vključevanja turških državljanov v državo članico gostiteljico in je sprejem v državljanstvo države članice gostiteljice bistveni korak v procesu vključevanja, zaradi česar ne more negativno vplivati na pravico na podlagi pridružitvenega prava. Ta utemeljitev naj bi bila upoštevana tudi v tem primeru. Zato naj bi bilo vprašljivo, ali lahko država gostiteljica, ki za sprejem v državljanstvo zahteva

odpoved turškemu državljanstvu (na podlagi katerega je nastala pravica na podlagi pridružitvenega prava), po ponovni menjavi državljanstva še naprej šteje, da je pravica na podlagi pridružitvenega prava prenehala, če tega ne sme šteti niti država gostiteljica, ki ne zahteva odpovedi turškemu državljanstvu in s tem olajšuje sprejem v državljanstvo.

Predložitveni senat se zaradi razlik med modeloma vključevanja na podlagi nacionalnega in evropskega prava nagiba k stališču, da pravica iz člena 7 Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80, ko je bila enkrat pridobljena, obstaja tudi še po sprejemu v državljanstvo države članice gostiteljice.

(b) Drugo vprašanje za predhodno odločanje se postavlja za primer, da bi bil odgovor na prvo vprašanje, da je neobstoj državljanstva države članice gostiteljice *conditio sine qua non* za obstoj pravic iz člena 7 Sklepa [Pridružitvenega sveta EGS-Turčija] št. 1/80. V tem primeru bi lahko pravica na podlagi pridružitvenega prava zaradi izgube sprejetega državljanstva države članice gostiteljice spet začela veljati.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) (podpisi, formalnosti v zvezi z odpravkom)

DELOVNI DOKUMENT